

Met alle mooie herinneringen
denken we terug aan

Geertruida Hermina Jansink-Reimerink

Sinds 13 juli 1981 weduwe van
Marinus Antonius Jansink.
Geboren 2 september 1913.
Overleden 3 mei 2001.

*Ouderdom komt met gebreken,
och, dat wordt zo vaak gezegd.
maar voor een ander iemand
is het soms een heel gevecht.*

*Slechter lopen, minder horen
en het zien gaat achteruit.
Je moet er wel mee leren leven,
zo iets wordt dan vaak geuit.*

*'t is beter om vaak te denken
aan de lang vervlogen tijd.
Met zijn onvergetelijke momenten,
met zijn geluk, zijn hoop, zijn strijd.*

Moeder werd geboren in Lonneker en groeide daar op met twee broers en één zus. Ze heeft daar vader leren kennen en een gelukkig huwelijk gehad van bijna vierenzeventig jaar. Met z'n tieners hebben we met veel plezier aan de Lossersestraat gewoond. Gastvrijheid stond

voorop, ook tijdens de periode van de bank aan huis.

Moeder was een vrouw die veel kracht putte uit Maria, daarom ging ze vaak naar Lourdes, zowel met vader als later met de kinderen.

Haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen waren haar grote trots, die ze met een grote regelmaat bezocht. Haar verjaardag was ieder jaar een groot familiefeest waar ze intens van genoot.

Kaarten, rummikub en spelletjes, altijd was ze er voor in.

Vele borduur-uren stak ze in een **kunstwerk**, voor ons een prachtig **aandenken**.

Niet alleen school, opleiding of werk, moeder had voor **alles** belangstelling tot het laatste toe. Ze was niet alleen een moeder en oma voor ons, maar ook "de oma" van de Hannekerveldweg. De weg om naar vader, Jan en Rudie te gaan was niet gemakkelijk.

We zullen onze bindende schakel missen en haar laatste woorden: "Alles is goed en ik hoop dat het zo blijft", zullen we nooit vergeten.

*Zoals zij leefde
is zij heengegaan.
Eenvoudig, tevreden
en karaktervol.*

Allemaal bedankt voor de belangstelling en uw medeleven.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen